

A bolo nás počuť až za hranice Bardejova ...

V jeden pekný aprílový slnkom ožiarený deň sa TO stalo. Ráno, keď ste išli do školy, tak ste si mohli všimnúť, že okrem radostných výkrikov alebo znudeného šomrania takých alebo onakých detí, ktoré idú pomalým krokom do školy alebo bežia až im taška nevyletí z chrbta z dôvodu neskorého zazvonenia budíka, sa neďaleko školy v celej svojej výške vypínal autobus. Áno, náš autobus. Pomaly už pán šofér na jeho radosť alebo neradosť nebol sám, začali do autobusu nastupovať deti 7. základnej školy na Vinbargu. Bola to odmena za usilovné snaženie sa žiakov v školských činnostiach. Tak už o ôsmej ráno začal tachometer ukazovať prvé kilometre. Cesta bola príjemná, a hoci sme nesedeli v Boingu 737 naša pani učiteľka zaujala miesto pri mikrofóne a podala nám bližšie informácie o smere našej cesty.

Prvá naša zastávka bola na hore Zvir, kde sa v roku sa od 5. augusta 1990 až 6. augusta 1995 zjavovala Panna Mária dvom dievčatám Ivetke Korčákovej a Katke Češelkovej. Ivetka bola hlavnou vizionárkou, ktorej Panna Mária zverovala svoje poslanstvo.

Cestou na horu Zvir sme sa pomodlili jednotlivé zastavenia krížovej cesty s pánom farárom Vasilom Kindjom. Po návšteve hory Zvir sme išli občerstviť svoje hladné žalúdky do Kauflandu, kde sme mali rozchod. Po tom sme pokračovali v ceste. Naša cesta zmenila smer pohybu, a to do Žakoviec do Inštitútu Krista Veľkňaza, ktorý spravuje farára Mariána Kuffu. Keď tu prišiel, bola tu iba jedna budova – stará fara a s pomocou ďalších ľudí vybudoval domov pre všetkých spoločnosťou nechcených ľudí. Z autobusu sme povynášali veci (oblečenie, obuv, hračky...), ktoré sme poskladali do jednej miestnosti a milá sociálna pracovníčka nás previezla do kaplnky, kde sme sa dozvedeli, ako títo ľudia žijú, o ich systéme a zoznamoch, podľa ktorých majú začať nový život. Zoznamy sú usporiadané od červeného (najprísnejší), cez modrý (stredná záťaž) až po biely (bežné zaradenie do života). Ich príchod a zároveň podmienka pobytu týchto ľudí je, že prišli dobrovoľne a dobrovoľne môžu aj kedykoľvek odísť. Potom nás pani sociálna pracovníčka previedla popri domoch, kde žijú slobodné a týrané matky z deťmi, popri zvieratách (majú tam celú farmu - pštrosy, ošípané, ovce, kozľatá ...). Zakotvili sme pri koňoch, kde tí odvážnejší mali možnosť previezť sa (samozrejme pod dozorom), a tí menej odvážni sa mohli aspoň pokochať pohľadom na ne. Všade vládla radosť a dobrá nálada.

Pred naším odchodom domov, pán farár Kuffa, bol taký milý, že nám dal požehnanie a pridal aj pár múdrych a povzbudzujúcich slov. Cesta autobusom

prebehla veľmi príjemne, prelínala sa v ňom hlasná vrava a výdychy spiacich jedincov. Asi o piatej sme sa vrátili domov s pocitom po všetkých týchto udalostiach dnešného dňa, ako sa my vlastne máme dobre.

Za príjemne strávený deň, v ktorom nechýbali radosť, kopec zábavy, duchovne slovo a niekoľko poučných rád, ktoré sa nám v živote určite zídu, ďakujeme organizátorkám, našim p. učiteľkám Mgr. Jane Harčárovej a Mgr. Daniele Katušinovej.

Laura Chamailová, žiačka 9.A triedy

ZŠ, Nám. arm. gen. L. Svobodu v Bardejove